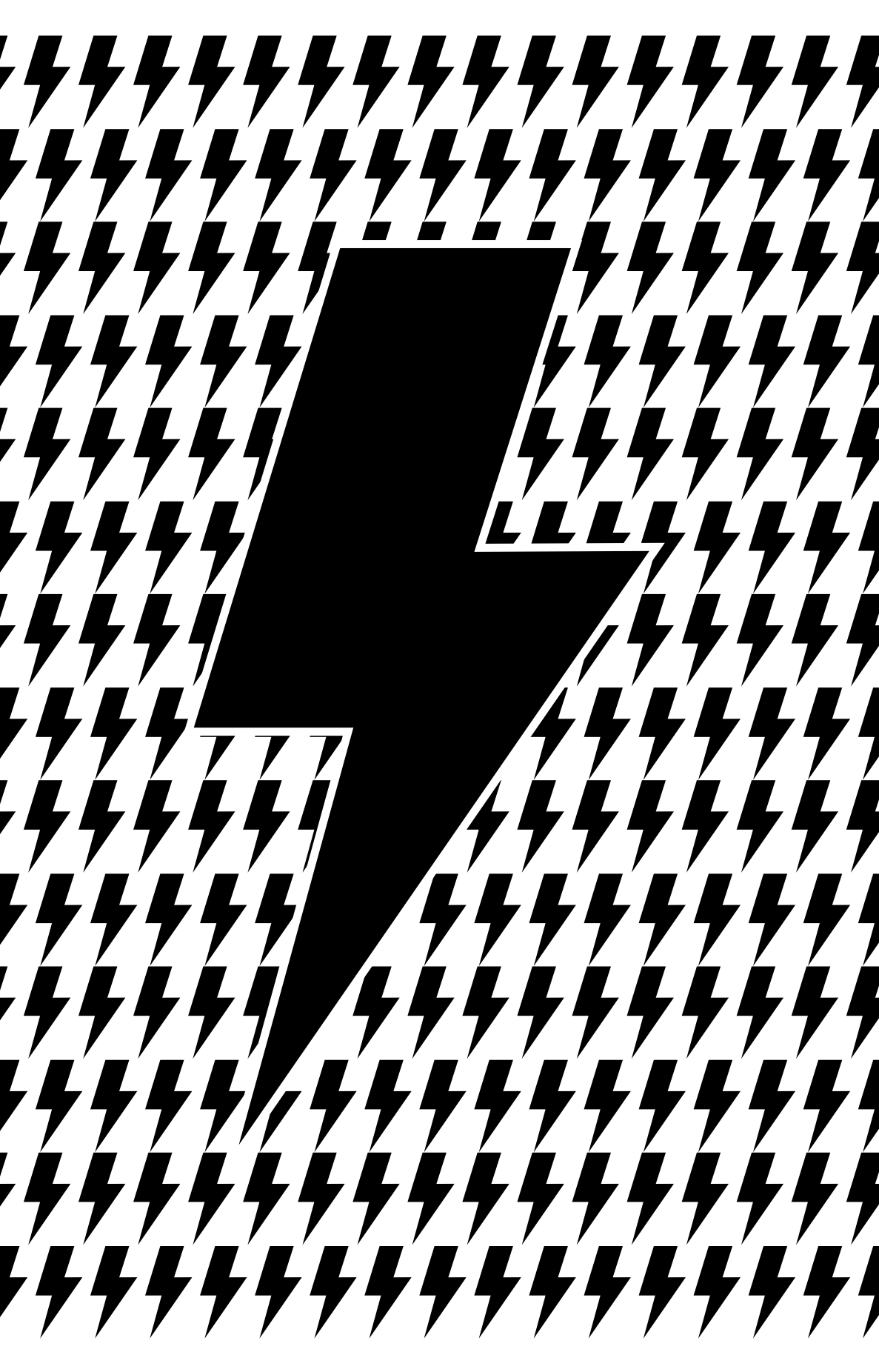

AC/DC

ДВЕТЕ СТРАНИ НА СЛАВАТА

AC/DC

ДВЕТЕ СТРАНИ НА СЛАВАТА

ВТОРО ДОПЪЛНЕНО ИЗДАНИЕ

ПОЛ СТЕНИНГ

София • 2010

This edition published under license from Chrome Dreams,
P.O. Box 230, New Malden, Surrey, KT3 6YY, UK.

© Copyright retained by Paul Stenning 2005

© Превод от английски *Антония Халачева*, София, 2005, *Александрина Иванова*, София, 2010,

© Редактор *Надя Калъчева*

© Дизайн на корицата и художествено оформление *Милен Велков – Миленко*

© Издателство *Addix*

ISBN 978-954-91900-1-4

www.addix.org

ИЗТОЧНИЦИ И БИБЛИОГРАФИЯ

При написването на тази книга са използвани следните източници, на които автори дължа огромна благодарност:

Уебсайтове

www.crabsodyinblue.com
www.daveevans.au.com
www.acdccentral.com
www.kolumbus.fi/nononsense
www.ac-dc.net
<http://www.bluemud.org/article/16683>
http://www.superseventies.com/faq_acdc.html
www.acdc-faq.fsnet.co.uk
www.rockdetector.com
www.buoy.com/~bonfire/bonrel.html
www.hem.passagen.se/honga/database/v/valentines.html

Книги

„Highway to hell: Животът и смъртта на легендата на АС/DC Бон Скот“ от Клинтън Уолкър, издателство „Verse Chorus Press“, 2001
„АС/DC – най-тежният рок в света“ от Мартин Хъкли, „Saint Martin Press“, 1996
„Разкарай своя джъмбоджет от моето летище (разхвърляни записки на един вмениачен фен на АС/DC)“ от Хауърд Джонсън, „Helter Skelter Publishing“, 1999
„АС/DC – истинската история от досиетата на „Керанг!“ от авторски екип на списанието, „Virgin Books“, 2001
„Максимум АС/DC – неотризирана биография на групата“ (аудиокнига), „Chrome Dreams“, 2000

Списания

„Керанг!“, „Класик рок“, „Метъл Хамър“, „Пийпъл“, „Рекърд Колектор“, „RIP“, „Сърккс“, „Спин“

Текстовете на песните, цитирани в тази книга, са осигурени със съдействието на „Е. Б. Маркс“ АД и „Дж. Албърт и син“ ООД.

Фотографиите са осигурени от

Redferns, LFI, Starfile, Rex, Бари Плъмър, Пол Стенинг, Биг Еди Ричмънд, Дейв Еванс и БТА.

Издателство Addix специално благодари на:

Дейв Еванс за предоставените снимки от личния му архив за това издание, както и на Пол Стенинг за написването на „Животът на старите богове“ и „Отново в играта“ ексклузивно за Издателство Addix. Двете глави няма да бъдат издавани никъде другаде!

СЪДЪРЖАНИЕ

въведение		11
Глава 1	Печеливши ходове	15
Глава 2	Горили на глем рока	24
Глава 3	Хамелеонът	37
Глава 4	„Добре съм, Джаз“	54
Глава 5	По бели гащи	66
Глава 6	И Бог каза...	75
Глава 7	Надуйте децибелите	85
Глава 8	Магистрала към върха	95
Глава 9	Почивай в мир - Rock in peace	103
Глава 10	Момчетата в черно	119
Глава 11	21 топовни салюта	132
Глава 12	Правилният избор	147
Глава 13	Ерата на грешките	159
Глава 14	Игра на надежди	171
Глава 15	„Дни на грохот“	182
Глава 16	Екшън героите	194
Глава 17	Непълна промяна	202
Глава 18	За тези, които ще свирят рок	209
Глава 19	„SG“ зоната	214
Глава 20	Fly on the Ball - Профил на Браян Джонсън	222
Глава 21	Те ви приветстват	229
Глава 22	Отново в играта	233
Глава 23	Животът на старите богове	241
Какво не знаете?		256
Дискография		270

БЛАГОДАРНОСТИ

Изказвам искрени благодарности за съдействието и подкрепата на: Клинтън Уолкър, Крис Барнс от Six Feet Under, Джоуел Макайвър, Стив Армстронг, Джеф К्लъртън, Дейв Еванс, Пол ди Ано, Майк Браунинг, Том О'Дел, Роб и всички от „Chrome Dreams“, Марк Еванс, Винсънт Лавгроув, Сюзън Марино, Колин Бърджис, Йън Кант, Ръсел Кларк и Ричард Селби.

Специални благодарности на Мак, мама, Клер и моята предана партньорка Исла.

Тази книга е посветена на Томи Ванс (11 юли 1943–6 март 2005 г.) за неговата страст и отдаденост към рок музиката.

ВЪВЕДЕНИЕ

„Препускаме по магистралата, на път за поредното шоу. Спираме на всички спирки, за да свирим рокендрол. Обрани до шушка, пияни, строшени от бой - тук взимаш, там даваш надежда. Казвам ви момчета, по-трудно е, отколкото изглежда... Дъбълг е пътят към върха, ако искаш да свириш рокендрол.“

„It's A Long Way To The Top (If You Wanna Rock N' Roll)“

ТАКА започва мъчителното пътешествие на AC/DC към върховете в рокендрола. Магията на бандата и на текстовете на Бон Скот се крие в способността им да пресъздават суровия живот в думи и музика, да очароват еднакво публиката в барове, клубове, концертни зали, стадиони и най-вече – по калните пътища на фестивалните грачета. Тяхната музика винаги е била простичка, а текстовете на песните – още по-семпли. Въпреки това всички онези (а те са много), които през годините се опитват да имитират или повторят тази омагьосваща непринуденост, не успяват да се доближат ни най-малко до силата на AC/DC.

Днес спокойно можем да кажем, че Бон Скот е рокендрол гений. Фронтменът на бандата в продължение на пет години изгражда имиджа на AC/DC, насочен към точно определена пазарна ниша. В даден период групата се придържа към един твърде праволинеен творчески път на развитие, но в музиката им винаги е присъствало нещо различно. В действителност сценичното им поведение и дори студийната им работа притежават много нюанси. Лицето на бандата Ангъс Йънг носи ученическа униформа и на сцената „произвежда“ енергия, която би могла да захрани електрическата мрежа на малка държава. Той свири така, сякаш животът му зависи от това и подобно твърдение не е далеч от истината, тъй като рокендролът е единственото истински ценно нещо в живота на момчетата от AC/DC. Пътешествията от град на град, срещите с красиви момичета и наркотиците също

са част от играта, но истинският избор на наслада за тях е едночасовото шоу, което изнасят всяка вечер. Скоро концертните ставаат двучасови, защото с всяко пропито със страст и енергия изпълнение AC/DC печелят все повече верни фенове. Произходът на бандата е необичаен – те съчетават в себе си духа на Шотландия и Австралия и това донякъде им придава острота и въздействие, с които могат да се похвалят много малко музиканти.

Смесицата от националности е важен елемент от колективния им имидж, който се проявява и в музиката. На вид момчетата изглеждат като типични продукти на британската школа, но припечават и класическата австралийска небрежност и неподражавемо обаяние. Те са директни както в музиката си, така и в интервюта, които дават. На снимките виждаме всички необходими съставки на идеалната рок банда: маниашката усмивка на Бон, младежкия чар и дребния ръст на Ангъс, обединяващата фигура на Малкълм и останалите членове, които играят и си отиват, играейки своята роля в историята. Истинско олицетворение на жанра.

Оригиналното ядро на AC/DC оцелява след редица легендарни албуми. Техните заглавия вече са част от ежедневието ни реч, защото отдавна са канонизирани като рок класика. Някоя група преди или след AC/DC не успява да повтори силата, заряда и размаха на „High Voltage“, „Dirty Deeds Done Dirt Cheap“, „Let There Be Rock“, „Powerage“ и „Highway To Hell“.

Всеки от тези албуми е вече двайсетгодишен, но човек не би предположил, ако ги чува за първи път. Вярно е, че в онези далечни години музикалната продукция е малко недодялана и без съмнение ѝ липсва шлифовка, но това е още един очарователен аспект от работата на AC/DC. Compliment е за бандата, че в XXI век групи от цял свят се опитват да копират техния „заражен“ саунд. В последно време AC/DC манията се разрасна в такива мащаби, че модерните банди, подражаващи на стила на австралийската легенда, като *The Hives* и *The Strokes* постигат успехи само защото са доразвили и осъвременили оригиналното звучене на DC.

Ангъс и компания нямат нищо против да дават шанс на младите групи. Все пак AC/DC постигат своето уникално звучене, благодарение на специфичния си подход към ранния рокендрол и блус. Те също доразвиват класиката, като внасят доза адrenalин, поезия от улицата и лирични, но остри и бунтарски текстове към съществуващия изчистен модел.

Част от очарованието на момчетата от AC/DC се дължи на факта, че те просто не са способни да напишат слабо парче. Критиците им

ВЪВЕДЕНИЕ

често твърдят, че песните им звучат еднакво, но това в действителност е предимство за групата. Публиката разпознава безпогрешно музиката им още от първите акорди, а когато към инструментала се включи грезгавият глас на Бон, у никого не остава съмнение чия песен звучи. *Съществуват* прилики във всяко парче – както в песните на всички велики групи, – но заедно с тях има безброй вариации, които отличаваат всяка композиция като неповторим оригинал.

За съжаление магията на AC/DC не успява да се съхрани за дълго в най-чистия си вид. Бон не е първият певец на бандата, но той е човекът, с чийто глас и поезия хората свързват AC/DC. Той носи на групата признание и слава по целия свят и заедно с Ангъс се превръща в лице на най-преуспялата рок група в края на седемдесетте години.

Ако погледнем назад, ще видим, че едва ли е било възможно това да продължи повече от няколко години. Бон умира през 1980 г. при съмнителни обстоятелства и всички смятат, че това ще бъде и краят на бандата. Някои от останалите членове на AC/DC също вярват, че няма бъдеще, или че не бива да има. Но днес, двайсет и една година по-късно те още са тук и фактът, че никога не са се разделяли е постижение само по себе си. Те се завръщат след трагичната кончина на Бон Скот и оставят своята следа в историята с един от най-успешните рок албуми за всички времена и това е най-доброто доказателство за тяхната решителност и съзидателност. Бон е душата на AC/DC, но същото може да се каже и за сегашния им вокалист – човекът, който заема мястото му, въпреки съмненията си.

Лекомата, с която се развиват събитията е необичайна и ме навежда на мисълта, че съдбата има пръст в последвалия грандиозен успех на новия състав. Един англичанин – Браян Джонсън, се заема с най-трудната задача в рокендрола – да запълни мястото на Бон Скот. Никой не вярва, че Бон може да бъде заменен, и това наистина е невъзможно, но за чест на Браян – той не се и опитва да го замести. Джонсън е различен тип фронтмен със собствен имидж, излъчване и вокален стил, който винаги отдава заслужена почит към миналото на бандата. Този скромн, но въздействащ подход прави „Back in Black“ – първият албум на AC/DC с Браян, истински шедьовър.

Някои биха казали, че след този албум групата не успява да достигне предишната си творческа висота, но и следващите им плочи се продават със същия успех. От 1980 г. насам AC/DC излизат с нови записи на всеки две години. Момчетата преживяват своите върхове и спадове, но дори в най-големите кризи никой на този свят не може да оспори мястото на AC/DC. Те изнасят концерти всяка година и стадионите винаги са препълнени. Дълголетието им е смайващо, а въздействието

AC/DC - ДВЕТЕ СТРАНИ НА СЛАВАТА

им е все така силно. Получили признание както от най-великите музиканти на своето време, така и от медиите, AC/DC продължават да изненадват и очароват старите и новите си фенове. След 30 години в бизнеса те са все така непогряземи – една музикална институция.

„Двете страни на славата“ е израз на уважение и почит към това, което групата е постигнала през годините. Това е пълната история на AC/DC. Тя ни отвежда там, където другите биографии не смеят да пристъпят – в мрачните предградия на Глазгоу, през детството на братята Йънг и проблемното юношество на Бон Скот, до формирането на творческия съюз, на който е посветена тази книга. Тя е допълнена от интервюта на хората, които са познавали най-добре членовете на групата в миналото и настоящето и това я прави истински алманах на AC/DC и чудесно допълнение към купищата дискове със знака на светкавицата по рафтовете в домовете ни. Седнете в креслото си, отпуснете се, пуснете си песен по избор и влезте в света на AC/DC. Това е истинският рок; звукова вълна със силата на цунами; това са AC/DC.

**„You wanna see me do my thing
All you gotta do is plug me into high
High voltage rock n'roll.”
„High Voltage”**